

รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงิน (ฉบับย่อ) ครั้งที่ 4/2565

วันที่ 5 และ 10 สิงหาคม 2565 ธนาคารแห่งประเทศไทย

เผยแพร่ ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2565

กรรมการที่เข้าร่วมประชุม

นายเศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ (ประธาน) นายเมธี สุภาพงษ์ (รองประธาน) นางสาววชิรา อารมย์ดี นายคณิศ แสงสุพรรณ นายรพี สุจริตกุล นายสมชัย จิตสุชน นายสุภัค ศิวะรักษ์

ภาวะเศรษฐกิจโลกและภาวะตลาดการเงิน

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากที่ประเมินไว้ในการประชุมครั้งก่อน โดยความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจถดถอย (recession) เพิ่มขึ้นในบางประเทศ แต่ประเมินว่าเศรษฐกิจโลกจะไม่ชะลอตัวรุนแรง เศรษฐกิจสหรัฐฯ และสหภาพยุโรปมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากอัตราเงินเฟ้อที่ปรับสูงขึ้นและการเร่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ยังอยู่ในระดับสูง เนื่องจากรัสเซียยังคงการปรับลดปริมาณการส่งก๊าซธรรมชาติไปยังยุโรปและปริมาณการผลิตน้ำมันดิบของประเทศในกลุ่ม OPEC+ มีแนวโน้มต่ำกว่าเป้าหมาย ขณะเดียวกันเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากการใช้มาตรการควบคุมการระบาดของ COVID-19 ที่เข้มงวด (zero-COVID) และภาคอสังหาริมทรัพย์ยังมีความเปราะบาง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเอเชียไม่รวมจีนมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงเดิม แม้จะได้รับผลจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แต่มีแรงส่งจากอุปสงค์ภายในประเทศตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงเริ่มต้น

ตลาดการเงินโลกเคลื่อนไหวผันผวนจากการเร่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อชะลอแรงกดดันเงินเฟ้อของธนาคารกลางหลายประเทศ และความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจถดถอยเป็นสำคัญ ส่งผลให้สกุลเงินดอลลาร์ สรอ. และราคาพันธบัตรปรับเพิ่มขึ้น ขณะที่ราคาสินทรัพย์เสี่ยงปรับลดลง ทั้งนี้ ความเสี่ยงการเกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอยดังกล่าว ทำให้นักลงทุนคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ และธนาคารกลางยุโรปจะชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในระยะต่อไป รวมถึงอาจต้องปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในปี 2566 ด้านตลาดการเงินไทย ตลาดพันธบัตรไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น เนื่องจากนักลงทุนมีมุมมองต่อการดำเนินนโยบายการเงินของไทยชัดเจนขึ้น โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะสั้นปรับเพิ่มขึ้นตามการคาดการณ์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวปรับลดลงตามอัตราผลตอบแทนพันธบัตรสหรัฐฯ ด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงเช่นเดียวกับสกุลเงินส่วนใหญ่จากการเร่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายและความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจถดถอยของสหรัฐฯ เป็นหลัก นักลงทุนจึงระมัดระวังการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยง ซึ่งรวมถึงสินทรัพย์และสกุลเงินของกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ (emerging markets: EMs) อย่างไรก็ตาม ยังไม่พบการไหลออกของเงินทุนเคลื่อนย้ายของไทยที่ผิดปกติมองไปข้างหน้า ตลาดการเงินยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยความเสี่ยงสำคัญ ได้แก่ แนวโน้มการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แรงกดดันด้านเงินเฟ้อ และแนวโน้มเศรษฐกิจโดยเฉพาะของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก (advanced economies: AEs) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทิศทางดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางแต่ละประเทศในระยะต่อไป

ภาวะเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง และคาดว่าจะกลับเข้าสู่ระดับก่อนการระบาดของ COVID-19 ได้ภายในสิ้นปี 2565 จาก (1) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องและมีแนวโน้มสูงกว่าคาด ตามความต้องการเดินทางท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น และการผ่อนคลายนโยบายการเดินทางระหว่างประเทศทั้งของไทยและต่างประเทศ (2) การบริโภคภาคเอกชนโดยรวมมีแนวโน้มฟื้นตัวดีกว่าคาด โดยเฉพาะการบริโภคหมวดบริการตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึงการฟื้นตัวของตลาดแรงงานที่ดีขึ้นต่อเนื่อง สะท้อนจากจำนวนผู้ว่างงานและผู้เสมือนว่างงานที่ปรับลดลง และรายได้แรงงานนอกภาคเกษตรที่ปรับเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มรายได้ และ (3) การส่งออกสินค้าในปี 2565 มีแนวโน้มขยายตัวดีกว่าที่ประเมินไว้ทั้งในด้านมูลค่าและด้านปริมาณ จากมาตรการควบคุมการระบาดของจีนที่ส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกไทยน้อยกว่าคาด และปัญหาขาดแคลนชิ้นส่วนที่ทยอยคลี่คลาย ขณะที่การส่งออกสินค้าในปี 2566 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงตามแนวโน้มเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า ทั้งนี้ การฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของบางสาขาธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และการค้า อาจประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานชั่วคราวได้ในบางพื้นที่ สำหรับในระยะต่อไป ต้องติดตามแนวโน้มเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกไทย โดยเฉพาะในปี 2566

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2565 มีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ และคาดว่าจะอยู่ในระดับสูงอีกระยะหนึ่ง โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2565 มีแนวโน้มสูงเกินกรอบเป้าหมายในช่วงที่เหลือของปี ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมาสินค้าที่ราคาปรับขึ้นมีจำนวนมากขึ้น แต่ยังคงจำกัดอยู่ในหมวดอาหารและพลังงาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการส่งผ่านราคาโดยตรงจากต้นทุนวัตถุดิบและพลังงาน อาทิ ราคาเนื้อสัตว์ ค่าไฟฟ้า และก๊าซหุงต้มที่สูงขึ้น โดยเห็นการส่งผ่านต้นทุนไปยังเงินเฟ้อพื้นฐานโดยเฉพาะในหมวดอาหารสำเร็จรูปมากกว่าคาด อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะปานกลางไม่ได้ปรับสูงขึ้นมาก และยังมียึดเหนี่ยวในกรอบเป้าหมายที่ร้อยละ 1-3 แม้อัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ในระยะสั้นจะปรับขึ้นตามต้นทุนสินค้าสำคัญที่ครัวเรือนและธุรกิจเผชิญในปัจจุบัน **ด้านอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2566 จะทยอยลดลงกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมาย** ตามแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปทานที่ทยอยคลี่คลาย จากราคาพลังงานและราคาน้ำมันชายฝั่งในประเทศที่คาดว่าจะไม่ปรับสูงขึ้นต่อเนื่อง กอปรกับราคาเนื้อสุกรและราคาน้ำมันปาล์มที่ปรับลดลง

อัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไปยังมีความเสี่ยงด้านสูง ซึ่งต้องติดตามการส่งผ่านต้นทุนจากผู้ประกอบการที่อาจสูงขึ้นและเร็วกว่าคาดจากการที่ต้นทุนหลายประเภทสูงขึ้นพร้อมกัน และแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ (demand-pull inflation) ที่อาจสูงขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ในขณะที่ราคาพลังงานที่อาจปรับลดลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกเป็นปัจจัยลดทอนความเสี่ยงเงินเฟ้อในระยะต่อไป อย่างไรก็ตาม **ประเมินว่าความเสี่ยงการปรับขึ้นค่าจ้างและราคาสินค้าเป็นวัฏจักรต่อเนื่อง (wage-price spiral) ของไทยไม่น่ากังวลเทียบกับหลายประเทศ** เนื่องจากโครงสร้างตลาดแรงงานไทยแตกต่างจากประเทศอื่นในหลายมิติ ได้แก่ (1) สัดส่วนลูกจ้างนอกภาคเกษตร (แรงงานที่รับค่าจ้าง) ของไทยอยู่ที่ร้อยละ 44 ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลักที่สัดส่วนนี้อยู่ที่ประมาณร้อยละ 85-90 (2) อุปทานแรงงานไทยมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาธุรกิจ โดยแรงงานต่างด้าว ผู้ประกอบอาชีพอิสระ และแรงงานคืนถิ่น สามารถกลับเข้ามาเสริมจำนวนลูกจ้างนอกภาคเกษตรในระยะข้างหน้า แม้ความไม่มั่นใจว่ารายได้จะแน่นอนและสูงเพียงพอต่อค่าครองชีพอาจสร้างความลังเลในการกลับเข้ามาเป็นลูกจ้างบ้างในช่วงแรก และ (3) อำนาจต่อรองของแรงงานไทยอยู่ในระดับต่ำและไม่มีกลไกการปรับค่าจ้างอัตโนมัติที่อิงกับอัตราเงินเฟ้อ (wage indexation) นอกจากนี้ แรงกดดันค่าจ้างและราคาสินค้าในระยะต่อไปไม่สูงนัก เนื่องจากตลาดแรงงานไทยยังไม่ตึงตัว โดย

อัตราการว่างงานปรับฤดูกาลในไตรมาสที่ 2 ปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 1.4 ซึ่งสูงกว่าระดับก่อนการระบาด COVID-19 ที่ร้อยละ 1.0 และจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ประกอบการพบว่าธุรกิจบางส่วนอาจไม่ปรับขึ้นราคาในระยะต่อไป เพราะผู้ประกอบการบางส่วนได้ปรับขึ้นราคาซึ่งรวมการปรับขึ้นค่าจ้างไปแล้ว ขณะที่บางส่วนอาจเลือกแบกรับต้นทุนค่าจ้างที่สูงขึ้นในภาวะที่อุปสงค์ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่

ประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการฯ อภิปราย

- **คณะกรรมการฯ มีความมั่นใจว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวได้ต่อเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีแนวโน้มขยายตัวดี ขณะที่การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยจำกัด** โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะขึ้นกับการผ่อนคลายมาตรการการเดินทางระหว่างประเทศและนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ซึ่งประเมินว่ามีผลต่อการตัดสินใจเดินทางมากกว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต้นทาง นอกจากนี้ การบริโภคภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยการฟื้นตัวของภาคท่องเที่ยวจะช่วยให้รายได้ของผู้ประกอบการและลูกจ้างในภาคบริการที่เกี่ยวข้องปรับดีขึ้น ซึ่งเป็นแรงส่งต่อการบริโภคภาคเอกชนในระยะถัดไป อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามความเสี่ยงจากต้นทุนและค่าครองชีพที่สูงขึ้นซึ่งอาจกระทบการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ รวมถึงความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจมีโอกาสดำเนินการเกิดแต่ส่งผลกระทบต่อแรง (tail risk)
- **คณะกรรมการฯ ประเมินว่าเงินเฟ้อยังมีความเสี่ยงสูงจากการส่งผ่านต้นทุนเป็นหลัก** แม้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะทยอยลดลงตามราคาพลังงานและราคาน้ำมันขายปลีกในประเทศที่มีแนวโน้มลดลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แต่การส่งผ่านต้นทุนไปยังเงินเฟ้อพื้นฐานอาจมีผลต่ออีกระยะหนึ่ง จาก (1) การที่ต้นทุนหลายประเภทสูงขึ้นพร้อมกัน และ (2) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตและการค้าโลก จากวิกฤต COVID-19 และปัญหาภูมิรัฐศาสตร์ ที่กระทบต่อพลวัตเงินเฟ้อในระยะข้างหน้า ซึ่งได้สะท้อนอยู่ในการประมาณการอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในปี 2566 ที่ให้ไว้สูงกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต คณะกรรมการฯ ประเมินว่าการส่งผ่านต้นทุนดังกล่าวจะไม่ฝังตัวในเงินเฟ้ออย่างถาวร (entrenched inflation) อย่างไรก็ตาม ในระยะต่อไปความเสี่ยงด้านสูงของเงินเฟ้ออาจเพิ่มขึ้นได้หากอัตราเงินเฟ้อคาดการณ์ระยะสั้นที่ปรับสูงขึ้นเริ่มส่งผลกระทบต่อราคาส่งผ่านและการปรับราคาสินค้าของผู้ประกอบการ จึงเห็นควรให้ติดตามการส่งผ่านต้นทุนที่อาจมากและเร็วกว่าคาด รวมถึงพลวัตเงินเฟ้อและเงินเฟ้อคาดการณ์อย่างใกล้ชิด
- **คณะกรรมการฯ ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่อาจส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวและสร้างแรงกดดันค่าจ้างในบางสาขาธุรกิจ** โดยแรงงานคืนถิ่นอาจมีข้อติดขัดในการกลับเข้าตลาดแรงงาน เนื่องจากความชัดเจนเกี่ยวกับมาตรการควบคุมการระบาดและความแน่นอนของรายได้ รวมถึงอาจขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเริ่มต้นทำงานใหม่ นอกจากนี้ การขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคการค้าอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce) ทำให้แรงงานหันไปประกอบอาชีพอิสระรวมถึงการให้บริการขนส่งสินค้าที่มีรายได้สูงกว่าค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งอาจเป็นแรงกดดันค่าจ้างเพิ่มเติม จึงควรติดตามการปรับขึ้นค่าจ้างและการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างตลาดแรงงานในระยะต่อไป
- **คณะกรรมการฯ เห็นว่าการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยแบบค่อยเป็นค่อยไปมีความเหมาะสมกับบริบทเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของไทย** คณะกรรมการฯ เห็นว่าเศรษฐกิจไทยมีสัญญาณการฟื้นตัวได้ต่อเนื่องและชัดเจนขึ้น การคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับต่ำเป็นพิเศษเพื่อรองรับผลกระทบจากวิกฤติ COVID-19 จึงมีความจำเป็นลดลง ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงอีกระยะหนึ่ง

และต้องติดตามการส่งผ่านต้นทุนไปยังสินค้าหมวดต่าง ๆ โดยเฉพาะสินค้าในตะกร้าอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม ยังประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อที่ปรับสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมาเป็นผลจากปัจจัยด้านอุปทาน (cost-push inflation) เป็นสำคัญ คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่าการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายกลับเข้าสู่ระดับที่เหมาะสมกับการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพในระยะยาว ควรดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจและเงินเฟ้อในระยะข้างหน้า

- **คณะกรรมการฯ เห็นว่าการทยอยลดการผ่อนคลายนโยบายการเงิน ควบคู่กับการมีมาตรการเฉพาะจุดเพื่อดูแลกลุ่มเปราะบาง เหมาะสมกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยที่แตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ** การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไปจะช่วยให้ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนปรับตัวดีขึ้น แต่บางกลุ่มยังเปราะบาง เช่น ผู้ประกอบการ SMEs ในสาขาธุรกิจที่ฟื้นตัวช้า ครัวเรือนรายได้ต่ำที่มีความอ่อนไหวต่อค่าครองชีพ และลูกหนี้ประเภทไม่มีหลักประกัน (unsecured loan) มาตรการปรับโครงสร้างหนี้จึงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ปัญหาหนี้ที่ยั่งยืนสำหรับกลุ่มเปราะบาง ทั้งนี้ นโยบายการเงินเป็นเครื่องมือที่ส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง (blunt tool) จึงอาจไม่ใช่เครื่องมือที่เหมาะสมในการดูแลกลุ่มเปราะบาง และการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับต่ำต่อเนื่องอาจสร้างความเสี่ยงต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว

การดำเนินนโยบายการเงิน

คณะกรรมการฯ มีมติ 6 ต่อ 1 เสียง ให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 0.50 เป็นร้อยละ 0.75 ต่อปี โดยให้มีผลทันที ทั้งนี้ 1 เสียงเห็นควรให้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.50 ต่อปี

คณะกรรมการฯ เห็นว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องและชัดเจนขึ้น โดยแรงส่งหลักมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นมากกว่าคาด และการบริโภคภาคเอกชนที่มีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของตลาดแรงงานและรายได้ครัวเรือน โดยคาดว่าเศรษฐกิจจะกลับเข้าสู่ระดับก่อนการระบาด COVID-19 ได้ภายในสิ้นปีนี้และจะขยายตัวต่อเนื่องในระยะต่อไป ขณะที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปยังมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงอีกระยะหนึ่งก่อนที่จะทยอยปรับลดลงเข้าสู่กรอบเป้าหมายในปี 2566 ตามแรงกดดันเงินเฟ้อด้านอุปทานที่ทยอยคลี่คลาย แต่ความเสี่ยงด้านเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับสูง คณะกรรมการฯ ประเมินว่านโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากเป็นพิเศษเพื่อรองรับวิกฤต COVID-19 ในระยะที่ผ่านมามีความจำเป็นลดลง โดยกรรมการส่วนใหญ่เห็นควรให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ต่อปีในการประชุมครั้งนี้ เพื่อปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อเอื้อให้เศรษฐกิจฟื้นตัวต่อเนื่องและไม่สร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อในระยะต่อไป ส่วนกรรมการ 1 ท่านเห็นควรให้ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.50 ต่อปี เพื่อช่วยลดความเสี่ยงที่อาจต้องเร่งปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในอนาคต โดยประเมินว่าจะไม่กระทบการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างขีดความสามารถในการดำเนินนโยบาย (policy space) เพื่อรองรับความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

คณะกรรมการฯ เห็นความสำคัญของการมีมาตรการเฉพาะจุดและแนวทางแก้ปัญหาหนี้ที่ยั่งยืนสำหรับกลุ่มเปราะบาง โดยประเมินว่าระบบการเงินโดยรวมมีเสถียรภาพ ธนาคารพาณิชย์มีระดับเงินกองทุนและเงินสำรองที่เข้มแข็ง รวมทั้งสภาพคล่องในระบบการเงินอยู่ในระดับสูง แต่การกระจายสภาพคล่องยังแตกต่างกันบ้างในแต่ละภาคเศรษฐกิจ ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนปรับตัวขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ แต่บางกลุ่มยังเปราะบางโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ในสาขาธุรกิจที่ฟื้นตัวช้าและ

ครัวเรือนรายได้น้อยที่มีความอ่อนไหวต่อค่าครองชีพ จึงเห็นควรให้ดำเนินมาตรการปรับโครงสร้างหนี้อย่างต่อเนื่อง

คณะกรรมการฯ เห็นว่าภาวะการเงินโดยรวมยังผ่อนคลายแต่มีความผันผวนสูง โดยอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบดอลลาร์ สรอ. ปรับอ่อนค่าลงตามการแข็งค่าของดอลลาร์ สรอ. เป็นหลัก จากความกังวลต่อสินทรัพย์เสี่ยงภายใต้แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและทิศทางนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯฯ จึงเห็นควรให้ติดตามพัฒนาการและความผันผวนในตลาดการเงินและตลาดอัตราแลกเปลี่ยนอย่างใกล้ชิด

ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายเพื่อรักษาเสถียรภาพราคา ควบคู่กับดูแลเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนและเต็มศักยภาพ และรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน คณะกรรมการฯ ประเมินว่าการที่เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่อง ทำให้นโยบายการเงินที่ผ่อนคลายมากเป็นพิเศษมีความจำเป็นลดลง และเห็นว่าการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายกลับเข้าสู่ระดับที่เหมาะสมกับการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพในระยะยาว ควรดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจและเงินเฟ้อในระยะข้างหน้า

สายนโยบายการเงิน

24 สิงหาคม 2565